

3. 11. 68.

Labvakar, Valdi!

Piedod, ka netiku Tev rakstījis. Vienkārša aizmāršība. Atcerējos tikai šorīt, kad sēdos pie vēstulēm. Tad mēģināju Tevi sazvanīt. Dabūju sanāksmes vietas numuru no Andreja, bet kad tiku līdz Gulēna istabai, jūs jau bijāt aizbraukuši.

Īsumā tā. Mēs varam piedalīties, bet ne uzreiz ar visu summu. patlaban kārtojam vēl iemaksu mājai, un tāpēc dzīvojam pavisam taupīgi. Domājam, ka varam solīt gadskārtējās procentes plus vēl kaut ko, lai sāktu krāt savu tūkstoti.

Manuprāt fonda biedram jādod 3 iespējas: (1) iemaksāt visu uzreiz; (2) maksāt pa daļām plus procentes, ko neiemaksātā daļa neienes; (3) maksāt gadskārtējās procentes uz tūkstoti.

Nauda fondā tiek iemaksāta ar noteikumu, ka tā formāli paliek īpašnieka rīcībā, bet ar ierobežotām lietošanas tiesībām. Domāju, ka angļu terminoloģijā to sauktu par "trust".

Manuprāt fondam pirmais uzdevums tikt pie vajadzīgajiem 1000 biedriem, un nebūtu nozīmes sākt samērā niecīgo sākuma ienākumu ieguldīt sīkos pasākumos. Nezinu, cik ilgs laiks vajadzīgs miljardu savākšanai, bet domāju, ka pāris gadi paies, lai varētu runāt par fonda naudas izlietošanu nacionālkulturāliem pasākumiem.

Starplaikā svarīgi noskaidrot, kādiem pasākumiem nauda tiks izlietota, pēc iespējas izplānojot noteiktus plānus kādiem 10 gadiem uz priekšu. Manuprāt jāievēro sekojošie pamatprincipi: (1) naudu nedrīkst saskaldīt sīkās daļās; (2) to nedrīkst izlietot īstermiņa pasākumiem vai goda balvām; (3) tā ieguldāma pēc iespējas pasākumos, kas demonstrējami nozīmīgi latviešu tautai tās (kulturālās) eksistences cīņā; (4) tā ieguldāma pēc iespējas pasākumos, kas spējīgi augt un veidot tālāk savu neatkarīgu finansiālu bazi.

Tas pagaidām viss. Piedod, lūdzu, bet tā reizēm gadās. Laikam jau esmu pārāk iedzīvojies savā darbā.

Ar -

Tas Valdis